

«τα βαλλόμενα εβάσταζεν»

Γιατί ο Ιούδας είχε άδικο;

Φτωχοί υπήρχαν.

Ήταν δίκαιο και ηθικό να γίνονται οικονομικές περιστολές. Για να μπορούν να βοηθούν όσους είχαν ανάγκη.

Ένας άνθρωπος που σκέφτεται απλώς οικονομικά, έτσι θα πει. Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

Για καθετί που γίνεται, υπάρχουν ένα ή περισσότερα κίνητρα. Ο Ιούδας; Ποια κίνητρα είχε;

Απάντηση μας δίνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Ο Ιούδας «το γλωσσόκομον είχε και τα βαλλόμενα εβάσταζεν». Ήταν ο ταμίας της ομάδας των μαθητών. Κατακρατούσε λοιπόν το περιεχόμενο. Ήταν κλέφτης δηλαδή. Έκρινε λοιπόν συμφεροντολογικά. Για τον εαυτό του αντέδρασε.

Και κάτι άλλο. Δεν υπάρχει στα Ευαγγέλια οποιαδήποτε νύξη για φιλανθρωπικό έργο του Ιούδα.

Είναι γεγονός πως, πολύ συχνά συναντούμε στη ζωή περιπτώσεις λανθασμένων κινήτρων.

Όταν κάποιος εκφράζεται, εκδηλώνει ενδιαφέρον για κάτι, χρειάζεται να δούμε τα κίνητρά του.

Υπάρχει περίπτωση να είναι αγνά τα κίνητρα. Υπάρχουν όμως και οι άλλες περιπτώσεις. Με κίνητρα αρρωστημένα. Συμφεροντολογικά ίσως.

Τι κάνουμε τότε;

Εάν είναι δικά μας τα λανθασμένα ελατήρια, τα διορθώνουμε ασφαλώς.

Εάν είναι ξένα, κρατούμε αποστάσεις. Δεν βιαζόμαστε. Δεν αγκαλιάζουμε τα λανθασμένα πρόσωπα και πράγματα. Είμαστε προσεκτικοί.

Στην περίπτωση της γυναίκας με το μύρο, το κριτήριο είναι η αγάπη. Για ποιον όμως;

Της γυναίκας, για τον Χριστό.

Του Ιούδα, για τα χρήματα.

Εμάς;

+ ο π. Γ.